

CENTENARY CELEBRATIONS - 2003-2004

PROGRAMME

Invocation

Welcome Address : **Shri V. Narayanan**
Chairman, City Union Bank Limited

Audio Visual on City Union Bank

Felicitations : **Smt Ranjana Kumar**
Chairperson, NABARD, Mumbai

Shri. N. Rengachary, I.R.S. (Retd.)
Former Chairman, I.R.D.A. and presently
Advisor to Government of Andhra Pradesh

Centenary Address : **Hon'ble Dr. Justice AR. Lakshmanan**
Judge, Supreme Court of India

Inaugural Address : **Hon'ble Shri R. Venkataraman**
Former President of India

Presentation of Mementos

Vote of Thanks : **Shri S. Balasubramanian**
Executive Director, City Union Bank Limited

Dance Drama : **Dr. Padma Subrahmanyam and**
"பாண்டி நேரம்"
Nrithyodaya Artistes

BOARD OF DIRECTORS

Sarvashri :

V. Narayanan, B.Com., A.C.A., Chairman

J. Radhakrishnan, B.Com., B.L.

S.M. Miskeen, B.Com., F.C.A.

R.G. Chandramogan,

VR. Arunachalam, B.Sc., F.C.A.

Dr.S. Kasinathan, Ph.D., D.Sc.

K.V. Raman, B.Sc., F.C.A., A.I.C.W.A.

M. Mahalingam, B.A., B.Com., F.C.A.

S. Rajaratnam, M.A., L.L.M., F.I.C.W.A.

T.S. Venkatasubban, B.Com., F.C.A.

V. Jayaraman, I.R.S. (Retd.)

P. Vaidyanathan, B.Com., F.C.A., A.I.C.W.A., A.C.S.

CITY UNION BANK LIMITED

Registered Office : Kumbakonam - 612 001, Tamil Nadu

Phone : 0435 - 2432322 Fax : 0435 - 2431746

E-mail : cubco_kmb@sancharnet.in Website : <http://www.cityunionbank.net>

CENTENARY CELEBRATIONS

INAUGURAL FUNCTION AT KUMBAKONAM - 27.12.2003

CENTENARY CELEBRATIONS

INAUGURAL FUNCTION AT KUMBAKONAM - 27.12.2003

CENTENARY CELEBRATIONS

INAUGURAL FUNCTION AT KUMBAKONAM - 27.12.2003

**SPEECH DELIVERED BY SHRI R.VENKATARAMAN, EX - PRESIDENT,
AT THE CENTENARY CELEBRATIONS HELD AT KUMBakonAM**

The talented banker and Chairman of the City Union Bank Ltd. Mr. Narayanan, my esteemed friend, the Judge of the Supreme Court of India Shri Lakshmanan and Shri Rangachari, who is a veteran economist and banker, the directors of the bank, members of the staff of the bank and elite of Kumbakonam and friends.

It gives me, indeed, great pleasure to participate in a function in which an institution has completed 100 years of existence, not mere existence but glorious existence. In fact, our prayers say "satamanam bhavathi", "may you live 100 years", I will say satamanam bhavathi and for many, many 100 years, you must continue to live and prosper. As Tennyson said 'men may come and men may go' but the City Union Bank Ltd. must continue for ever. I have been associated with the banking department in the Government of India for many years. In the early days, when the urban banks failed, then for the first time the Indians started banks and the Indian banks were started on account of this. Small banks were started in every taluk headquarters and most of them fairly succeeded, because of the knowledge and personal touch between the clientele and the banks. Later, a mania came over the Government of India in which they wanted all the banks to be merged and wanted bigger and bigger banks. There has been a controversy, whether bigger banks are doing better service or the smaller local banks have been doing better service. In fact, the controversy is meaningless, because you must have the small banks, the medium banks and the big banks to cater to different categories of customers.

Kumbakonam has great reputation as an intellectual city, Sri Ramanujan brought that credit to this city and therefore no wonder an institution started as the Kumbakonam Bank Ltd. achieved as much greater reputation as Sri Ramanujan himself. In all national development work, there is scope or I would even say that there is necessity for the bigger units, the medium units and the small units. Take for instance INDUSTRY. Without large scale industry, you cannot make progress technologically and scientifically. Take the MEDIUM industry. It is doing great commerce and business of different kinds. And small scale industries. They are necessary, because they have to cater to the smaller units and not to the giant industries and big industries. Take again the rural banks. They are absolutely necessary for the purpose for promoting rural industries, cottage industries, village industries and so on. Therefore, we must have a composite policy with regard to the banking. We must encourage every one of these things and nothing should be shown a greater preference than the other, because they all serve in the national interest. In public life and in administration, it is the attitude of the persons in charge that goes to determine, whether it has been successful or not. I have found in my experience, that as a general rule, there are exceptions of course, the bureaucracy is negative in its approach. The moment you give a paper, they will return and when I asked them why do you do like this. They say "Sir, if this is a real case and necessity, then the man will come again and then we will do it". When I first became the Minister in the Madras Government in the year 1957, five files came to me. In one case, a small scale industrialist had asked for aluminium, the order passed was "owing to shortage of aluminium his request was rejected."

The second file I took, I saw the man wanted pig iron for casting and the endorsement was 'pig iron was not available - your application was rejected'. All the files, which first came to me, were rejections. I thought, I should not start my career as a minister rejecting things. Therefore, I called for the Director and asked him. I told him that the small scale industrialist has spent all the money to start the unit including pledging his wife's jewels and if you tell him that the application is rejected, what will be his position. You should call him and say that the aluminium is not available but something else is available; will you take or will you do something else you choose which is within your knowledge. You must have the positive approach and not a negative approach. The Director, at that time was Mr. Palaniappan, who told me "Sir, I have put in 25 years of service. Nobody has ever told me that I must do the work of selecting some other commodity and some other material'. I don't want to go into this. He told me that 'I will follow it'. This was the attitude and it must be positive.

When a client comes to you for money, you would say that this is wrong or that is wrong or your paper is not correct and so on. You know, why it is? When the British took the administration of India, they had to employ large number of natives for doing their works and when they took up these people, the British was nervous and afraid that the natives may pass orders and give away all important things of the country to their own compatriots. So, they put an under secretary, then a deputy secretary, then a joint secretary, an additional secretary and finally the secretary and each one was of the view as to how this could be refused. We have inherited this system and we continue to follow it and that is why much of our progress has been withheld. Therefore the approach of a banker as well as the administrator should be positive with a mind

to help. If you do not have the attitude to help and if you look upon it as a disposal, you would never succeed and the country can never succeed. Same thing in banking, you should be able to help a man out of his difficulties and you should not merely say my job is done 'refused' or 'regretted' so on. Banking really depends on the borrower. A bank which does not lend will become bankrupt. How will you earn money and how will you make the payment of salaries to employees if you do not lend. At the same time a bank, which is recklessly lending will also go to the docks. Because, you will incur losses and all that, which will ruin the bank. What is required of the banker is judgement, what to lend and what not to lend.

Now you look at your balance sheet. In the olden days, you would have an item called "bad debts" now it has got a glorious name "non-performing asset". So the loss is known as asset, you and I don't know the technicalities, as to why it is an asset. If the bank says that it has run into bad debts, the shareholders, the public, have every right to ask 'why did you do this'. But if you call it as an asset viz., 'non-performing asset' many people will suppose, it is an asset and when you call it non-performing asset, it is not that the asset is non-performing but it is you, the officer, who is not performing properly. There must be complete confidence between the shareholder, between the customers and the banker. You should try to see how much information we could pass on between the clientele as well as the people, who have invested money. First of all your attitude to work itself must change. I am happy to see that the relation between the workers and this bank has been very good. It is an important aspect. People do not know that greater things are achieved with the cooperative staff than with a sullen staff. Therefore, you must

also develop human relationship between the staff and the bank. If you do not do that the bank will be the sufferer and ultimately the shareholder and all the people who invested money.

Now some people compare the growth of the bank from its start and the present time. The fact is also seen in the report. In 1904, it was only two crore and now it is so much and so on. But you see, it is again misleading, the purchasing power of one rupee, two rupees in those days, I do not know how much it is today. I once had a talk with an economist and when I told him that in my time as Finance Minister, I bought peanuts for one rupee, I counted the peanuts and there were 100 peanuts. Last week, I bought peanuts for one rupee and when I counted, there were only 9 peanuts. Today the value of the rupee which was 100 paise in 1980 is worth only 9 paise. Somebody objected that what is it you are saying, it is blasphemy. I said "look at this statistical report (exactly it is mine)". So when start comparing, you are misleading yourself. The way in which you see the rupee is depreciating; to me it causes great alarm. If the rupee is worth only one paise for 10 years' time what will be the state of Indian economy.

In the first world war, German army was not defeated, but the Dutch Mark reduced itself to mere sheet of paper and there was a collapse. Some years ago, I went to meet people in Malaysia who have participated with cooperation in Nethaji Government. It was two months after the war had ended, on the streets, the Japanese notes were flying. I asked them "what was the value of these Japanese notes just before the surrender?" The man said that in order to get one banana, he had to carry a sackful of notes. In fact, we will have to carry sackful of Indian notes and bring articles in a box hereafter. It is an alarming state of affairs. I hope the people concerned with this will take note of this.

Otherwise, you will be just living in a paradise which I need not describe, you all know this. What is the remedy? Now we must look at what the world has done in this. In France, at the end of the war, the French Franc had depreciated to such an extent that it was 101 % of the old French Franc. The Government devalued with courage, issued a new French Franc saying that 100 Francs is equal to one new Franc. You save lot of money in printing this notes. You will print 1 note against printing of 100 notes. You also introduce the sense of stability in the minds of the people. You have to take note of the state of the nation, because this is our nation. The success or failure affects us. Nobody else is going to come and share your burdens.

One more thing is that we go on merrily borrowing for running the administration. In my time, there was an item in the budget "surplus from current revenue". For the last 25 years that item has disappeared in the budget. There is no surplus from current revenue. We borrow nearly 40 % for the purpose of meeting current revenues. Now the people are jolly well saying that we are selling all shares and all that. But all these moneys which we have invested on the public sector, they are borrowed money and when the borrowed money is outstanding and when you get the money by sale of the very assets, "what is the legal obligation?" You will have to pay your creditors first. But you add it to the revenue and spend it as if it is an income. But when you disinvest and get the money, it must be used for the discharge of the debts, which you had incurred. But you add it to the revenue and then add debts more and more. It is another aspect, which is now before the country. We have 100 billion dollars of balance in foreign exchange. There are two uses. One is, you must use this surplus dollars for investment and so on. My view is at least you must use 25 % of this 100

billion dollars for repaying of your debts. If you repay the debt, the interest charges will go down, if the interest charges go down, our expenditure will go down and if expenditure goes down, our budget will go with surplus revenue. But the question is what is more economic- spending on investment or paying back the debts reducing your interest burden. This can be determined by the Finance Minister and the Finance Ministry, because the relative advantage of paying back the debts and reducing the interest charges must be over the other advantage of investment. Nobody has made any calculation. They are going on what they are doing, what they are going to do is also not known. But there is no thinking process set up by the Department to find out how and which is the better way of treating this large surplus of 100 billion dollars of foreign exchange. I am sorry I am diverted into this. Because this is an important issue and in an occasion like this, somebody must raise this. Otherwise, what is the fun of merely coming and saying something and so on. We don't spend money for that kind of 'thamasha'. We must have values and give some ideas to the nation.

The final thing, I would like to tell you is that in the banking system, unfortunately I hear of a lot of corruption. Banking is the only institution above board of all crimes. This is the trustee of the people. This is the trustee of the economy of the country and this is the trustee for which we will help to build the future. Unfortunately, you find how many cases of reckless lending or misfeasance or nonfeasance of dealing with the funds. I am happy that I come to the celebrations of a bank, which has not a whisper of any such scandal. It shows that it is possible it is not necessary to indulge in these things and that straight people, good people have conducted number of banks above board. You must emulate that kind. As far as lending is

concerned I will make a suggestion. You now lend on the basis of the viability of the man and the viability of the man is as mercurial as mercury itself. My advice is that you must lend on the viability of the project and not on the viability of the person. 50 years ago, when I opened State Bank of India branch in Guindy Industrial Estate, I told them "have an assessor or have a person employed or have a consultant to find out if it is a viable and feasible proposition and then lend regardless of whether he has assets or he has guarantees or money. You are depending only on his assets. If you do that, if the venture fails, it can be rectified, but in the other case, when the man fails, your money will go into drain. I also introduced at that time, among certain banks, which are willing to take it to appoint a person, who is a good small sale industrialist or an officer with 20 to 30 years of good service or so, who will make an assessment that this project is viable/good and nobody can cheat, no moneyed man can come and cheat you, because there must be a report of the viability of the project from a competent person. For 2-3 years, it worked and then the bank thought why an additional officer? Why an officer is necessary and withdrew this. If you want to do a great service to the people do not lend on security which the man offers but lend on the viability of the project and you will never fail.

I wish the City Union Bank prosperity, success and all glory.

SPEECH DELIVERED BY SHRI. N. RANGACHARI AT THE CENTENARY CELEBRATIONS HELD AT KUMBakonAM

V e n e r a b l e Sri Venkataraman, the Past President of the Indian Republic, respected Mr. Lakshmanan, Judge of the Supreme Court, dedicated employees of the City Union Bank,

including its directorate, who are present here, elite of Kumbakonam town who are present in a large number, ladies and gentlemen.

It is, indeed, a very rare opportunity for somebody to come and participate in the centenary celebrations and I am more than doubly proud to be here with all of you to congratulate the City Union Bank on its glorious existence and its contribution to the society at large. Very a few financial institutions we have known, have completed a successful century and possibly it is the City Union Bank which is first of those institutions which will lead others in celebrating centenary in the years to come. Ladies and gentlemen, Kumbakonam has been known for four or five things.

It is the birth place of the greatest mathematician the world has seen Mr. Ramanujan and I am glad that the City Union Bank is taking steps to perpetuate the memory of the great Indian. They have instituted some scholarships and as I hear it is going to be an on going exercise and they are going to help research in mathematics.

The other four things, probably in the order which you choose to have yourself will be :

- This town is known for temples,
- This town is known for its vessels and
- This town is known for the City Union Bank and

- Last of all perhaps if the town is having any credit wherever you turn you always mention that the Kumbakonam is full of mosquitos!

I am sure that the politicians and the City Councillors , who must be present here in a large number, would see that the last credit this city has is eliminated quicker. The City Union Bank as it is known today, as we saw a while ago, was born as The Kumbakonam Bank Ltd., and that main stream has been joined by a lot of small streams in various years and has now become a big river and is coursing through the financial architecture of this country. Many of you who are gathered here and have been the customers of this bank, who have been sustaining this bank in its growth in all these years are proud contributors to that growth and prosperity. Prosperity not only of the bank but , as you saw a little while ago in the video presentation, prosperity of the customers as well. So it is a two way exchange between the banker and customer where there is a sort of concern in the minds of the banker to see that his customer has a good existence. He is supported through thick and thin and is enabled to carry on his business in the most proper manner. This bank, which was started perhaps only to take care of the local people who had problems in agriculture where agriculture finance was not so easily forthcoming has graduated into a world class bank and has got into international exchange business. It has also got into tie ups with national insurance companies to carry on its work further in various allied fields. To a larger extent, ladies and gentlemen, the financial sector is becoming a converging one. You can not limit your activities to a core business and expect to continue to be making profits. The customer once comes under your

fold or he is under your umbrella, he looks to this institution like a bank or even an insurance company to meet all his requirements. We are today in an era of one stop shopping and it is not a strange thing to happen in the financial sector also. I am glad that the directors of this bank have taken appropriate steps in the right time and in the right direction to expand their activities to the financial sector as a whole. Let me wish this bank and its customers godspeed.

Mr. Narayanan, you must be a proud man today. You were the Assistant Secretary of this bank when it was celebrating perhaps the Platinum Jubilee. Now you too have moved over and become the Chairman of the bank and been the Chief Executive for the last 20 years or so. This reflects the care the bank has taken in its employees, firstly. Secondly, it also reflects the dedication and attention that the employees have conferred on the bank. I am sure that Mr. Narayanan is not the lone example of persons who have advanced in their career with the bank. Each one of you, who is present here, who has moved with the bank, must be feeling proud today that you have been part of an institution which has taken care of yourself and in the process taken care of itself that perhaps the *summum bonum* of prosperity, mutual prosperity, prosperity of the society. My friends in the bank, I have only one small caution. I will recite to you a small incident which happened in a small town in the United States which I visited about four years ago. I had gone to encash one of the travellers cheques and I had gone to a very small bank which had 5 or 6 employees. Along with me, there was an old man passed 80, who had come to the bank to encash a cheque. He was an account holder of that bank. The woman at the counter was trying to throw him off. She was trying to tell him “Look, you go and take your money from the ATM. Why are you coming and troubling

me? If you want to encash, I have to take out your ledger, I have to find out the balance in the account, I have to give you the token and you may have to wait for 10 minutes; and finally she said I will charge you five dollars extra. You may know what the gentleman said. He said that he would not mind paying five dollars extra, but he wanted human touch. He wanted to be treated as a fellow human being. This is one caution, which, ladies and gentlemen, you should have in your mind when you progress. City Union Bank in its growth, let it become a big banyan tree and let us not lose our soil; let us not forget our beginning and let us also think that the bank exists for the customer. The bank exists to serve the customers and it is the customers who nurtures you and takes you along. If you keep that in mind whatever be the growth that you want to achieve in the years to come it is a certain thing. If you keep this in the back of your mind then nobody can stop you celebrating not only your second centenary or third centenary and all the centenaries would be great events. Finally, your bank has gone through a change in the names. It started with "The Kumbakonam Bank Ltd.," merged with other institutions, you have acquired the name "The Kumbakonam City Union Bank Ltd." Now changed it into "City Union Bank," shortly you are called the CUB. But let me tell you, Mr. Narayanan and the employees of this bank, you are no longer a CUB, you are entitled to roar as a LION, which I expect of you to do. I wish all those who are very intimately connected, its employees and past employees, a very very good future. Let me congratulate for a very active and purposeful existence and let me wish you and the bank good prosperity in the years to come.

May God bless you all.

நாற்றாண்டு துவக்க விழாவில் உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதி Dr. AR லக்ஷ்மணன், அவர்கள் ஆற்றிய சிறப்புரை

பெருமதிப்பிற்கும், மரியாதைக்கும் உரிய இந்தியக் குடியரசின் முன்னாள் தலைவர் பெரியவர்திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்களே, சிட்டி யூனியன் வங்கியின் தலைவர், எனது அன்பிற்கும் மதிப்பிற்கும் உரிய

நாராயணன் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய திரு. ரங்காச்சாரி அவர்களே, மாண்புமிகு சென்னை உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி திரு. சிங்காரவேலு அவர்களே, தஞ்சை மாவட்ட நீதிமன்ற நடுவர்களே, சிட்டி யூனியன் வங்கியின் இயக்குநர்களே, இந்த விழாவிற்கு வருகை தந்திருக்கும் பெரியோர்களே, நண்பர்களே, தாய்மார்களே, உங்கள் அனைவருக்கும் என்னுடைய இனிய மாலை வணக்கம்.

இந்த விழாவில் கலந்து கொள்ளுமாறு திரு. நாராயணன் அவர்கள் என்னை தொலைபேசி மூலம் கேட்டுக்கொண்டபோது அவர்களிடம் நான் ஆங்கிலத்தில் பேசவேண்டுமா அல்லது தமிழில் பேசவேண்டுமா என கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் சொன்னார்கள் “தமிழில் பேசினால் வருகின்ற விருந்தினர்கள் அனைவரும் மிக்க மகிழ்வார்கள்” என்றார். ஆகையால் அவருடைய அன்பான வேண்டுகோளின்படி இந்த இனிய மாமன்றத்தில் என்னுடைய சில கருத்துகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சிட்டி யூனியன் வங்கி எந்த அளவுக்கு வளர்ந்து இருக்கிறது என நமக்கு மிக அருமையாகப் படம்பிடித்துக் காட்டினார்கள். மிக அருமையானதொரு படப்பிடிப்பாகும். அதிலிருந்து இந்த வங்கி எந்த அளவுக்கு ஒரு சாதாரண நிலையிலிருந்து இந்த அளவிற்கு வளர்ந்திருக்கிறது என்பதை நாம் கண்கூடாகக் காணமுடிகிறது. ஒரு நிறுவனம் 100 ஆண்டுகள் தன்னுடைய கடமையை மக்களுக்கு ஆற்றி அதனை அவர்கள் கொண்டாடுகின்றார்கள் என்றால் அதனை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

இன்றைக்கு நாடு இருக்கின்ற நிலையில் எவ்வளவு நிறுவனங்கள் துவக்கி

வைக்கப்படுகின்றன, துவங்கிய நேரத்திலே அவைகள் மறைகின்றன. அதற்கு பல்வேறு காரணங்கள் உள்ளன. ஆனால் 1904-ம் ஆண்டு மிக எளிய முறையில் துவக்கப்பட்ட இந்த வங்கி 1965-ல் மற்ற இரண்டு வங்கிகளுடன் இணைந்து 1979-ம் ஆண்டு தன்னுடைய 75 ஆண்டுகள் பணியை சிறப்பாக நிறைவு செய்து 1980-ம் ஆண்டு நம் அனைவருடைய வாழ்த்துதலுக்கும் பாரட்டுதலுக்கும் உரிய திரு. V. நாராயணன் அவர்களை சேர்மன் ஆக நியமித்தது. அதன்பிறகு இந்தவங்கி வளர்ந்திருக்கின்ற நிலையை நாம் எண்ணி பார்கின்ற போது மிக அபரிமிதமான வளர்ச்சி என கூறுவேன். ஏனென்றால் 1980 இந்த வங்கியின் தலைமையை ஏற்கின்ற நேரத்தில் இருந்த நிலைமையையும் இன்றைக்கு உள்ள நிலைமையும் பார்கின்றபோது இந்த வங்கியன் வளர்ச்சிக்கு திரு. V. நாராயணன் அவர்கள் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டு இருக்கின்றார் என நாம் கூறலாம். திரு. நாராயணன் அவர்களும், உங்கள் வங்கியின் இயக்குனர் திரு. VR. அருணாசலம் அவர்களும், நானும் - 1964 ஆம் ஆண்டு என நினைக்கிறேன் - சென்னை YMIA ஹாஸ்டலில் ஒன்றாகத் தங்கியிருந்தோம். திரு. நாராயணன் அவர்கள் ஆடிட்டராக அங்கே ஒரு நிறுவனத்தில் பணிபுரிந்தார். நான் சட்டக் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். திரு. அருணாசலம் அவர்களும் அங்கே ஒரு நிறுவனத்தில் பணிபுரிந்தார். நாங்கள் மூவரும் ஒரே அறையில் தங்கி இருந்து பல ஆண்டுகள் பழகி இருக்கின்றோம். அன்றைக்கு ஏற்பட்ட நட்பு கடந்த 35-40 ஆண்டுகளாக தொடர்ந்து எங்களிடம் நல்ல முறையில் இருந்து வருகிறது. ஆகையால்தான் எனக்கு டெல்லி மாநகரத்திலே பல வேலைகள் இருந்தாலும் அவருடைய வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி அதனை மறுக்க இயலாதவாறு நான் இன்றைக்கு இந்த விழாவிலே கலந்து கொண்டு இருக்கிறேன். படிப்படியான வளர்ச்சியை இந்த வங்கி அடைந்திருக்கின்றது. காரணம், அவர்களுடைய புத்தகம் ஒன்றிலே Trust and Tradition - என அச்சிடப்பட்டிருந்தது. Trust என்பது நம்பிக்கை Tradition என்பது பாரம்பரியம். இன்றைக்கு மக்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லாவிட்டால், இந்த

வங்கியின் மேல் மக்கள் நம்பிக்கை வைத்திருக்கா விட்டால் இந்த அளவுக்கு ஒரு பெரிய கூட்டத்தையோ, 2700 கோடி ரூபாய் வைப்புத் தொகையையோ அல்லது 125-க்கு மேல் கிளைகளையோ இந்த வங்கி கொண்டு இருக்கமுடியாது. அதற்கெல்லாம் மிக முக்கிய காரணம் உங்கள் தலைவர், உங்களுடைய இயக்குநர் குழுவினர், அதற்கு மேலாக பணிபுரிகின்ற அலுவலர்களே - மேல் மட்டத்திலிருந்து கீழ்மட்டம் வரை தான். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் சிட்டி யூனியன் வங்கிக்கு நீதி மன்றங்களில் அதிக வேலை இல்லை என்றே நினைக்கிறேன். ஏனெனில் என்னிடம் எந்த வழக்கும் வந்ததில்லை. வந்தாலும் எது நீதியோ அதுதான் உங்களுக்கும் கிடைக்கும்.

பல வங்கிகள் பல நிறுவனங்களுக்கு முதலீடு செய்கிறார்கள். வங்கிக்கு வருகின்ற போது பணத்தை பெறுபவர் நீங்கள் எந்தெந்த இடங்களில் கையெழுத்து போட சொல்லுகிறீர்களோ - **on the dotted lines** என்று சொல்வோம் - அவர்கள் அன்றைக்கு அங்கெல்லாம் போடுகிறார்கள். பின்னர் நீதி மன்றங்களுக்கு வழக்குகள் வந்த பிறகு எனக்கு ரூ.10000/- தான் கொடுத்தார்கள். ரூ.20000க்கு ப்ரோ நோட் எழுதி வாங்கிக் கொண்டார்கள். இது போன்று நான் எத்தனையோ ப்ளாங்க் பாரங்களில் கையெழுத்து போட்டுக் கொடுத்திருக்கிறேன் என்பார்கள். இது போன்ற **defence** -களைல்லாம் எடுப்பது நம் இந்திய நாட்டில் தான் இப்பொழுது இருந்து வருகின்றது. வெளிநாடுகளில் எல்லாம் கிடையாது. ஆகையால் வழக்குகள் எந்த அளவுக்கு இல்லையோ முதலீடு பெறும் வாடிக்கையாளர்கள் நல்லவர்களாக உங்கள் வங்கியில் இருக்கிறார்கள் என நாம் கருத வேண்டும். அந்த முறையிலே மிகச் சிறப்பாக பணியாற்றி வருகின்ற உங்கள் அலுவலர்கள் அனைவருக்கும் என்னுடைய பாராட்டுதலை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு உங்களுடைய சேர்மன் அவர்களைப் பற்றி நான் குறிப்பிட்டேன். அவரைப்பற்றி ஆங்கிலத்திலே கூற வேண்டும் என்றால் **“Your Chairman Mr. V. Narayanan is the motivating force to all of you and bank’s affairs are ably**

handled by a dynamic team of executives” என கூறுவதில் எந்த வித தவறும் இருக்கமுடியாது. உங்களுடைய சேர்மன் அவர்களுடைய அறிவுரையின் படி இந்த வங்கியின் இயக்குநர்களும், ஊழியர்களும் மிக சிறப்பாக தங்களுடைய பணிகளை ஆற்றிவருகிறார்கள். நான் பணிபுரிவது இந்திய நாட்டில் உள்ள உச்சநீதிமன்றம் என்னுடைய தீர்ப்புக்கு மேல் இங்கு அப்பீலே கிடையாது. **My word is the final word.** ஆகையால் **without fear or any contradiction I can declare that Mr. Narayanan is the able and a very very competent Chairman of this bank.** அவருடைய தலைமையாலே இந்த வங்கி மேன்மேலும் வளர வேண்டும். அது மிகவும் சிறப்புற வேண்டும். இந்தியாவின் சிறந்த வங்கியாக அது வளர வேண்டும் என்று நான் வாழ்த்துகிறேன். இன்று வங்கிகளை துவக்குவது என்பது சாதாரண காரியமில்லை. இன்றைக்கு ரிசர்வ் வங்கியின் பல்வேறு விதிமுறைகள் இருக்கின்றன.

வங்கி வளருவதற்கு உங்கள் ஊழியர்கள் காரணம் என்று நான் சொன்னேன். வங்கிக்கு வருகின்றவர்களை இன்முகத்துடன் வரவேற்று, உங்கள் அலுவலர்கள் பேசி, அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் திருப்திதான் மிக முக்கியம். திரு ரங்காச்சாரி அவர்கள் அமெரிக்காவில் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தை குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைக்கு வங்கிகளில் வட்டி வீதத்தைப்பற்றி நாட்டிலே பல தீர்ப்புகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மற்றும் வட்டி வீதத்தைப் பற்றிப் பலர் பேசி வருகிறோம். இன்றைக்கு வங்கிகள் மிக அதிக அளவிலே வட்டி வீதத்தைக் குறைத்திருக்கிறார்கள். வீட்டு வசதி கடனுக்கு எல்லா வங்கிகளும் பணம் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். கன்ஸ்யூமர் கடனுக்குப் பணம் உதவி செய்கிறார்கள். ஆனால் சிலர் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால், வங்கிக்குச் சென்று கடனை வாங்கி அதனை திரும்பச் செலுத்தாத நேரத்தில் வங்கி நீதிமன்றம் செல்லுமானால், நீதிமன்றம் தீர்ப்பு 6% வட்டிக்கு தானே வழங்கும் ஆகையால் நாம் முடிந்தவரை இந்த வழக்கை முடிந்த அளவு இழுத்துப் பார்க்கலாமென்று சிலர் மனத்திலே நினைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அது ஒரு தவறான எண்ணம். இன்றைக்குப் பல

தீர்ப்புகள் வந்திருக்கின்றன. நானே பல தீர்ப்புகள் வழங்கி இருக்கின்றேன். இன்றைக்கு வங்கி ஒரு industrialist - க்கு கடன் வழங்குகிறார்கள் என்றால் அந்தப் பணத்தை அவர் திருப்பிச் செலுத்தாத நேரத்தில் வங்கி நீதி மன்றத்துக்குச் செல்ல வேண்டிய ஒரு நிர்வாகம் ஏற்படுகிறது. நீதி மன்றத்துக்குச் செல்லுகின்ற போது அந்த வழக்கைத் தாக்கல் செய்யும் நேரம் வரை **Contract rate of interest** சார்ஜ் செய்வதற்கு அவர்களுக்கு சட்டத்திலேயும் அதிகாரம் இருக்கின்றது. அதாவது, 18%, 16% அல்லது 12% என்று வட்டி வீதம் என்றால் அந்த வட்டி வீதத்தை அவர்கள் வழக்கை தாக்கல் செய்யும் தேதி வரை அந்த கணக்கிலே சார்ஜ் செய்யலாம். நீதிமன்றத்துக்கு ஒரு சில குறிப்பிட்ட வேளையில் மட்டும் அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அது எந்த காலம் என கேட்பீர்கள். ஆனால் வழக்குத்தாக்கல் செய்யப்பட்ட தேதியிலிருந்து வழக்கில் தீர்ப்பு சொல்லப்படுகின்ற தேதி வரை **“a discretion is given to the Judge to award rate of interest”** அதாவது அந்த இடைவேளைக்கு மட்டும் தான். அவர் தீர்ப்பு அளித்த பிறகு பணத்தைத் திரும்பப் பெறுகின்ற வரை வங்கிக்கு **“Contract rate of interest”** வாங்குவதற்கு சட்டத்திலே இடம் இருக்கின்றது. அதற்குப் பல தீர்ப்புகளும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சிலர் தவறான எண்ணத்தில் இருக்கிறார்கள் என கேள்விப்பட்டேன் ஆகையால் அந்த எண்ணங்களை விட்டுவிடுங்கள். வாங்கிய பணத்தை எந்த அளவிலே, எந்த விரைவிலே திரும்ப செலுத்துகிறீர்களோ அந்த அளவிலே உங்களுக்குத் தான் அது சாதகம். இல்லையென்றால் நீதிமன்ற கட்டணங்கள், வட்டி மற்றும் எல்லாவற்றையும் சேர்த்துதான் நீங்கள் கொடுக்க வேண்டும், தீர்ப்புகளே பல இருக்கின்றன.

இப்போது வட்டி விகிதங்கள் குறைந்து இருக்கின்றன. முன் காலங்களிலெல்லாம், கடந்த சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பெல்லாம் வட்டி விகிதம் மிகவும் அதிகமாக இருந்தது. வங்கியினுடைய ஸ்டேட்மெண்ட்களை பார்த்தீர்கள் என்றால் சில நேரத்தில் மயக்கமே வந்துவிடும். **Monthly rests, quarterly rests,**

six monthly rests and yearly rests; there is no rest for changing interest. ஆகையால் தான் வாங்குபவர்களுக்கு அந்த பணத்தை, வட்டி விகிதம் அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், இவர்கள் கொடுக்காத காரணத்தால் அவர்கள் கொடுக்க வேண்டிய பணம் அதிகமாக தீர்மானிக்கப் படுகின்ற நேரத்தில் அவர்களால் திரும்பச் செலுத்த முடிவதில்லை. ஆகையால் வங்கி நீதிமன்றத்துக்கு சென்று அவர்கள் அடமானம் வைத்த சொத்துக்களை ஏலத்துக்கு கொண்டு வர வேண்டி இருக்கிறது. நாங்கள் சொல்லுவோம் “டிக்ரி” வாங்குவது என்பது மிகச் சலபம். வழக்கு தாக்கல் செய்த பிறகு அவர்கள் **“Written Statement” File** பண்ணுகிறார்களோ, இல்லையோ வங்கியுடைய வழக்குகளுக்கு எல்லாம் நீதி மன்றங்கள் தீர்ப்பு கூறிவிடும். **The real litigation starts only at the time of execution.** அந்தத் தீர்ப்பை நீங்கள் நிறைவேற்றுகின்றபோது தான் தலைவலி ஏற்படுகின்றது. எல்லாவித **defence** களையும் அவர்கள் எடுப்பார்கள். ஆகவே இந்த நேரத்தில் உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புவது “உங்களுக்கு வழக்குகள் ஏதேனும் நிலுவையில் இருந்தால், நான் கூற ஆசைப்படுவது என்னவென்றால், முடிந்த வரை செட்டில்மெண்ட் செய்து கொள்ளுங்கள். செட்டில்மெண்ட் உடனே செய்து கொண்டால், கணக்கிலே ஏற்றிக்கொண்டே போவதால் தான் கொடுக்க வேண்டிய துகையின் அளவு மிக அதிகமாக ஆகின்றது. ஆகையால் **reasonable rate of interest** மற்றும் அசல், செலவு துகை ஆகியவை எல்லாம் சேர்த்து எந்த அளவுக்கு முடியுமோ அந்த அளவுக்கு. ஏனென்றால் நீதிமன்றங்கள் மூலம் அந்த சொத்தை ஏலத்துக்கு கொண்டுவந்தாலும் அந்த சொத்து ஒன்றுக்கு பாதி விலைக்குத்தான் விலைபோகும். யாரும் அந்த சொத்தை வாங்க விரும்பமாட்டார்கள். இதனை **distress sale** என நாங்கள் சொல்லுவோம். இது ஒவ்வொரு வழக்கைப் பொறுத்து இருக்கிறது. ரிசர்வ் பாங்க் விதிமுறைகளும் இருக்கின்றன. அவற்றுக்குக் கட்டுப்பட்டுதான் வங்கிகளும் நடக்கவேண்டும். ஆனால் நீதி மன்றங்கள் இதில் உங்களுக்கு உதவி செய்யலாம். செட்டில்மெண்ட் செய்து கொள்வது என்பது மிக சரியான ஒரு நிவர்த்தி என சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இல்லை என்றால் வழக்கு

நீதிமன்றத்தில் நிலுவையில் இருக்கும். உங்களுக்குப் பணம் வந்து சேராது. கடன் வாங்கியவரால் அந்தத் தொழிலைத் தொடர்ந்து செய்ய முடியாது. அந்த சொத்து அப்படியே இருக்கும். அதனால் யாருக்கும் பயன் இருக்காது. நீங்கள் அந்த வழக்கை சமாதானம் செய்து கொண்டால் அவரிடமிருந்து வருகின்ற பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு அந்த பணத்தை வைத்து மற்றொரு வாடிக்கையாளருக்குக் கடன் கொடுக்கலாம். அதனால், உங்களுக்கும் நல்லது அவருக்கும் நல்லது. **Interest** ஐப்பற்றி ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். இப்பொழுது செட்டில் மெண்ட்டைப் பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறேன்.

மற்ற வங்கிகள் போல உங்களுடைய வங்கியும் ஹவுசிங்கடன், கன்ஸ்யூமர் கடன், பாதுகாப்பு பெட்டக வசதி இவைகளெல்லாம் உங்கள் வாடிக்கையாளர்களுக்கு செய்து வருகிறது. அது மிகவும் பாரட்டுதலுக்குரியது. காந்திஜி அவர்கள் ஒருமுறை வாடிக்கையாளர்களைப் பற்றி சொன்னார்கள். அவர் ஆங்கிலத்தில் சொல்லியதை தமிழிலே உங்களுக்கு தமிழாக்கம் செய்து இந்த நேரத்தில் வாசிக்கிறேன்.

“வாடிக்கையாளர் நலன்பற்றி :- வாடிக்கையாளர் நமக்கு உபத்திரவம் அல்ல நமது தொழிலின் நோக்கமே அவர்தான். அவருக்காக நாமில்லை நமக்காக அவர் இருக்கின்றார் அவர் இல்லையேல் நாமில்லை”

- என மிக அழகாக மகாத்மா காந்தி அவர்கள் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இந்த வகையில் இந்த வங்கி மிக நேர்த்தியாக தன்னுடைய 100 ஆண்டுகளை மிக சிறப்பாக எல்லோரும் பாராட்டுகின்ற வகையில், எல்லோரும் மகிழ்ச்சியடைகின்ற வகையிலே தன்னுடைய கடமையை செய்து வந்திருக்கின்றது. என்னுடைய பேச்சைநான் முடிப்பதற்கு முன்பாக தினந்தோறும் நீதிமன்றங்களுக்கு வருகின்ற ஒரு வழக்கைப்பற்றி சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். ஒருவர் அக்கௌண்ட் துவங்கும்போது சில வங்கிகள் உடனே செக் புத்தகம் கொடுத்து விடுகிறார்கள். சில வங்கிகளில் எல்லாம் சில நெறிமுறைகள் வைத்திருக்கிறார்கள். அக்கௌண்ட் துவங்கும் போது இவ்வளவு ஆயிரம் ரூபாய் இருந்தால் தான் அக்கௌண்ட் துவங்குகிறார்கள். சில

வங்கிகளில் யார் அக்கௌண்ட் துவங்கினாலும் சரி என துவக்கிவிடுகிறார்கள். ஒருவர் செக்கை கொடுக்கிறார் என வைத்துக் கொள்ளுங்கள் நீங்கள் அதனை வங்கியிலே டெபாசிட் செய்து கலெக்ஷனுக்கு அனுப்புகிறீர்கள். செக் திரும்ப வந்து விடுகிறது. செக் திரும்ப வந்து விடுகின்ற நிலையிலே பணம் முதலீடு செய்தவர் குற்றவியல் நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடரலாம். செக்ஷன் 138-ஆம் பிரிவில் **Negotiable Instrument Act** - இன் படி வழக்கு தொடரலாம். எந்த காரணத்தை காட்டி என்றால், செக்ஷன் 420-ன்படி இவர் என்னை ஏமாற்றுகின்ற வகையில் என்னை **Cheat** செய்கின்ற வகையில் இவர் செக்கை கொடுத்திருக்கிறார். இவருடைய வங்கி, இவருடைய கணக்கில் போதிய அளவு பணம் இல்லாத காரணத்தால் என்னை ஏமாற்றுகின்ற வகையில் அவர்கள் கொடுத்த செக்கை திரும்ப அனுப்பிவிட்டார்கள். இவருக்கு நீதிமன்றம் தண்டனை வழங்க வேண்டுமாறு அவருடைய கோரிக்கை.

சில மாதங்களுக்கு முன்பு நம்முடைய பார்லிமெண்டில் ஒரு **Amendment** வந்திருக்கிறது. அதில் அவர்கள் என்ன கூறியிருக்கிறார்கள் என்றால் சிலில் நீதிமன்றத்துக்கு இந்த வழக்குக்காக செல்லுவதை அவர்கள் தவிர்க்க வேண்டும் என்பதோடு அல்லாமல் இதற்கு பரிகாரம் தேடவேண்டியது குற்றவியல் நீதிமன்றம் தான். ஓர் ஆண்டிலிருந்து இரண்டு ஆண்டுகள் வரை சிறைத்தண்டனையும் வழங்க நீதிமன்றத்துக்கு அதிகாரம் இருக்கின்றது. அது அல்லாமல், இப்போது ரூ.1,00,000/- ஒருவருக்கு முதலீடு செய்துள்ளீர்கள் என வைத்துக்கொள்வோம். அதற்கு அவர் செக் கொடுக்கிறார் என்றால் அந்த செக் திரும்பிவந்து விடுகிறது. நீதிமன்றம் அவருக்கு தண்டனை வழங்கும் போது அந்த செக் தொகை போல் இரண்டு மடங்கு வழங்க வேண்டும் என தீர்ப்பு வழங்கவும், அதே போன்று ஓர் ஆண்டு என்பதற்கு பதிலாக இரண்டு ஆண்டு சிறைத் தண்டனை வழங்கவும் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய ஒரு வழக்கு சமீபத்தில் உச்சநீதிமன்றத்துக்கு வந்தது. இதுபோல் இன்னும் பல வழக்குகள் இருக்கின்றன. இந்தத் தீர்ப்பிலே நானும் சக நீதிபதி திரு. **B.B.** சிங் அவர்களும் இருந்தோம். நீதிமன்றத்துக்காக நான் எழுதிய தீர்ப்பு இது.

இந்த வழக்கு கோவா மாநிலத்தில் இருந்து உச்சநீதி மன்றத்துக்கு வந்தது. கடன் வாங்கியவர் ரூ.40,000/-க்கு 10 செக்குகளை கொடுக்கிறார். - பத்து 40,000/- செக்குகள். முதலில் ஒரு 40,000/- ரூபாய் செக்கை வங்கி கணக்கில் போடுகிறார். செக் திரும்ப வந்துவிடுகிறது. அதற்கு அவர் எவ்வாறு செக்கை கொடுத்தேன் என்பதற்கு சரியான முகாந்திரம் சொல்லவேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு அவர் சொல்லவில்லை. அவர் இந்த பணத்தை வாங்கவில்லை. அது வேறொருவருக்காக கொடுக்கப்பட்ட செக் என்று சொல்லுகிறார். **He shifted the burden to another person.** ஆனால் இவர்தான் செக்கை கொடுத்திருக்கிறார். இவர் பேரில் தான் செக்கும் இருக்கிறது. பம்பாய் குற்றவியல் நீதி மன்றமும் பம்பாய் உயர் நீதி மன்றமும் அவருக்கு சாதகமாக தீர்ப்பு வழங்கிவிட்டன. அது தவறான தீர்ப்பு. நாங்கள் அந்த தீர்ப்பை மாற்றி எழுதியிருக்கிறோம். நாங்கள் என்ன சொன்னோம் என்றால், செக்கை ஒருவர் கொடுத்துவிட்டால் அந்த செக்கை வாங்கிய கடனுக்காகத் தான் இருக்கமுடியுமே வேறு எந்த காரணத்துக்காகவும் இருக்கமுடியாது என்பது ஒரு கருத்து. வாங்கிய கடனுக்காக அந்த செக்கை அவர் கொடுக்கவில்லை என்றால் அவர் நீதி மன்றம் சென்று நான் இந்த காரணத்துக்காக செக் கொடுத்தேன், இந்த பாக்கிக்காகக் கொடுக்கவில்லை என்று முகாந்திரம் கூற வேண்டும். அவருடைய முகாந்திரம் நீதி மன்றம் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு இல்லாவிட்டால் அவருக்கு செக்ஷன் 139-ன்படி இந்த பாக்கிக்காகதான் நீதி மன்றம் **Presumption** எடுத்துக்கொள்ள முடியும் என்று ஒரு தீர்ப்பு வழங்கி உள்ளோம். அந்தத் தீர்ப்பின் கடைசி பாராவில் - அதில் தான் பார்லிமெண்ட் கூறிய கருத்துகளைக் கூறியிருக்கிறேன் - அதனை மட்டும் வாசித்து என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

“The object and ingredients under the provisions, in particular section 139 and 139 of the Act cannot be ignored. Proper and smooth functioning of the business transactions, particularly of cheques, as instruments primarily depends upon the

integrity and honesty of the party in our country in a large number of commercial transactions, it was noted that the cheques were issued merely as a vice not only to stall but to defraud the creditors. The sanctity and credibility of issuance of cheques in commercial transactions was eroded to a larger extent. Undoubtedly dishonour of cheques by banks causes incalculable loss, injury and inconvenience to the payee and entire credibility of the business transactions within and outside the country suffered serious setback. The Parliament in order to restore the credibility of cheques, as a trust worthy substitute for cash payment, enacted the aforesaid provision. The remedy available in a civil court is a long drawn matter and unscrupulous drawer normally takes various pleads to defeat the genuineness of the claim of the payee. We therefore grant one month time from this date to the respondent to pay Rs.80,000/- twice the amount of the cheque i.e. Rs.40,000/- by way of demand draft drawn in favour of the appellant payable at Goa; any default thereof the respondent shall suffer simple imprisonment for six months.

இந்த வழக்கு தாக்கல் செய்யப்பட்டபோது பழைய சட்டம் தான் அமலில் இருந்தது. ஆகையினால் தான் ஆறு மாத சிறைத் தண்டனை என்று வழங்கப்பட்டது. ஆகையினாலே நீங்கள் எல்லாம் செக் என்பதை சாதாரணமாகக் கொடுத்துவிட வேண்டாம். இன்றைக்கு நீதி மன்றம் அதனை உன்னிப்பாகக் கவனித்து வருகிறது.

இன்றைக்கு இந்த விழாவிலே கலந்து கொண்டு என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பளித்த எனது நண்பர் திரு நாராயணன் அவர்களுக்கும், இயக்குநர்களுக்கும், ஊழியர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

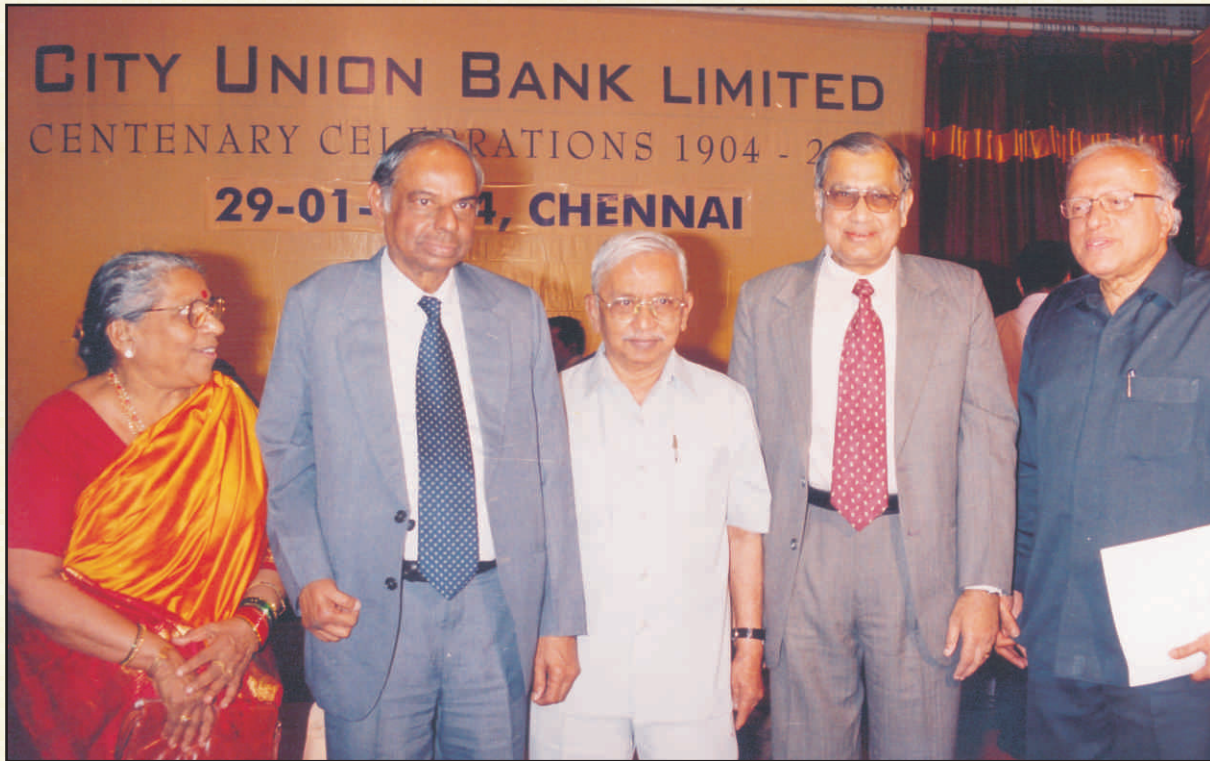
CENTENARY CELEBRATIONS

AT CHENNAI - 29.01.2004

CENTENARY CELEBRATIONS

AT CHENNAI - 29.01.2004

CENTENARY CELEBRATIONS

AT CHENNAI - 29.01.2004

SPEECH DELIVERED BY Dr. C. RANGARAJAN AT THE CENTENARY CELEBRATIONS HELD AT CHENNAI

Mr. Narayanan, Dr. Raja Chelliah, Dr. Swaminathan, members of the banking fraternity, friends of the City Union Bank and distinguished invitees.

It gives me very great pleasure to be in your midst this evening and participate in the centenary celebrations of the City Union Bank. A tiny seed sown in Kumbakonam 100 years ago has grown into a big tree. Completion of 100 years is not an ordinary event. It is a historic occasion in the growth of any institution. There are very few institutions in this country which can boast of a history of 100 years. City Union Bank belongs to the select group of institutions which have completed 100 years. The bank has grown over years establishing a sound base in the rural and semi urban areas of Tamil Nadu. We must, on this occasion, pay our tribute to the founders and all the Executives, who have managed this bank from that time onwards. City Union Bank is well run and well managed institution. Its capital adequacy ratio at 13.95% is well above the prescribed limit. Its lending to priority sector exceeds 40% which again shows the focus of this institution. And therefore, the institution deserves all praise and I wish to join all of you in congratulating this institution. The deposits of this bank at 2500 crores of rupees would classify this bank as a small bank. The question that arises is, is there a role for a small bank in the world today. In the history of banking there has been a raging debate on the respective merits of what is called unit banking and branch banking system. Surprisingly the home of unit bank is the

United States. And the cause for this is something very strange. Some States in the United States were afraid and the fear of dominance by other States led to the passing of banking laws in several States in the United States prohibiting banks from opening of branches outside the States. In fact, there are States in which even opening of branches within the State is limited. There is an apocryphal story, I do not know whether it is true or not, but I heard it many times, in the State of Texas a bank can not even open a branch outside its head office and therefore when the pressure came very much on the head office, they dug a tunnel and brought out an office on the other side of the road and call it the same office. The reason for all is, as I said the fear of dominance and this system of unit banking also led to the growth of what is called the correspondent banking system. But I must say the recourse of unit banking system has come down in the United States. Mergers and acquisitions have become common. The one disadvantage of unit bank is that it is affected very much by fluctuations of the fortunes in a local area. Nevertheless the great advantage of a local bank is the relationship that it can establish with the customers; they can have better interaction with the customers. Service in these institutions can be more efficient and local banks are also best suited to meet the requirements of small borrowers, farmers or small scale industrialists. One may call this as a NICHE. I am happy that City Union Bank has been able to meet the requirements of borrowers and depositors in the rural and semi urban areas, firstly, in the delta of Thanjavur and later on in the whole of Tamil Nadu. I think this is a remarkable

achievement. Let us understand “bigness is not synonymous with success “. Medium based and small banks can compete effectively if appropriate Niches are adopted. In fact, the advent of information technology is modifying the entire economic structure. As somebody put it the revolution in telecommunications and information technology is simultaneously creating the huge single market while making the parts more powerful and smart and therefore even in a system of this type that we have in our country, small and medium sized banks have a role to play and I think City Union Bank has shown what a good work that a small bank can do. A well functioning financial system is a necessary concomitant of an efficient productive system. The financial system comprises of financial institutions, instruments and markets. A network of financial institutions promotes on the one hand savings and on the other hand a better and efficient utilisation of resources. In effect, it leads to the acceleration of growth. However, the financial system has to be efficient if it is to fulfil adequately the functions expected of it. This indeed is the genesis of the financial sector reform which was launched about 13 years ago. The financial sector reform in this country seeks to create a banking system that is both viable and efficient. The reforms focus on both operational and allocative efficiency so that credit will go to the right people, for the right cause and at the right time. This is not the occasion to go into great details about the financial sector reforms; but having been involved let me say that various measures that came under the financial sector reforms can be broadly classified into three groups.

a. The improvement in the policy framework and removal of outside constraints on the banking system

- b. Improvement in the financial health of the institutions
- c. Institutional restructuring.

The first set of measures “improvement in the policy framework and removal of external constraints on the banking institutions” meant reducing the cash reserve ratio and statutory liquidity ratio, dismantling of administrative interest rate structure all of which lead to greater profitability of the banks, greater space for the banks to provide credit. In fact, the Government is also forced to go to the market and obtain credit or subscription to the loans at market related rates of interest. We deliberately keep the priority sector lending at the appropriate level at the level at which it was earlier but because of the change in the interest rate structure the extent of cost utilisation came down.

The second set of the measures relating to the financial health related to safety and soundness of the financial institutions. The financial institutions guide the rest of the economic system and therefore if the financial system is not healthy and not functioning efficiently, the rest of the system cannot work. As the saying goes “Physician heal thyself” we needed a very healthy financial system and that is why we introduced various kinds of prudential norms relating to capital adequacy, recognition of income and provisioning with respect of bad debts and so on and so forth; and finally institutional guidelines relating to financial sector were considerably modified during this period by the creation and induction of new instruments and new institutions. I think one is beginning to feel the impact of the various measures that were introduced. Today, most of the banks are adequately capitalised and secondly the nonperforming assets, which I must say is a term which many bankers themselves have

not heard before 1990. But they have nonperforming assets and they did not use this expression. The nonperforming assets have now come down to almost 4.4% of the net advances. The effort has been to steer the development of the banks in the desired direction without subjecting them to any undue shock. I think the merits of the financial sector reforms that were introduced in this country or what makes it distinct from other countries is that we were able to do in a manner in which the system was able to absorb it and there were no undue shocks. Certainly there were some institutions which came under great pressure but by and large the cautious sequencing of the various reforms and the simultaneous action on several fronts such as introduction of prudential norms, capital adequacy norms and so on and so forth created a change in the financial system that was gradual and at the same time was moving towards international standards with respect to safety and soundness. The banks in India will have to operate in a more competitive environment in the coming years. There will be increasing competition not only from within the banks but also from other institutions. There was a time when banks totally dominated the financial system in our country. Of the total financial assets, banks' deposits in 1981 constituted almost 75 %. This percentage is coming down very slowly and it is almost closely 60 % now. The competition the banks will face will be both on the liability side and assets side in relation to mobilising deposits and as well as in relation to making available the loans. And therefore, the banks' strategic planning must concentrate on innovation of new products to meet the diverse needs of the people and also will have to pay attention to market segmentation and greater specialisation in different niches of the market. Risk management in banks is also acquiring

importance as the market risks that are associated with changes in interest rate change in exchange rate keep increasing. It is habitual to talk of second generation reforms. What would be the nature of second generation reforms in banking industry ? This will be in terms of improving the organisational effectiveness of the banks for which the initiative will have to come from banks themselves. The areas which require improvement are imaginative corporate planning combined with the organisational restructuring which is the necessary pre-requisite to achieve the results.

Improvement in customer service must be the dominant objective of all banks. Customers of banks require prompt service. They are no longer willing to wait. Transmission of funds must be quick. In improving the customer service technology has an important role to play and as the video that we saw showed how City Union Bank itself has adapted itself to the changing situation. But as one who was associated with the introduction of technology in the banking industry let me say that the path was never smooth. Many people did not understand when 15 years ago we wanted to introduce technology, in the banking industry. It was not an easy task. I am very happy that the atmosphere has changed now and at the bank people come to recognise the importance of technology. I often think that when they say that the child is the father it proved to be correct. It is only when those working in the banks found their own children going to information technology they realise that it is important to introduce information technology in the banking industry. Any way, all these depend on the attitude and approach of people working at all levels in banks with emphasis on improved customer service which is the key to further progress.

We talk of improvement and efficiency. Is there one indicator by which one can do that? Improvement and efficiency must result in the narrowing of the spread between the interest paid on deposits and interest charged on loans. Banks need to pay adequate attention to the level of interest rate. In fast growing economy the real rate of interest i.e., nominal rate of interest less the inflation rate, will be high. It is not understood or it is not sometimes clearly seen that in South Korea, for example, during the years of high growth, very fast economic growth, the real rate of interest i.e., nominal rate of interest less the inflation rate was around 6 to 7 % in several years. The real rate of interest is thus related to the rate of growth of the economy. It can be mathematically shown. Why the real rate of interest in the economy should be equal to the real rate of growth of the economy even though this needs some modifications in the open economy. While there is considerable

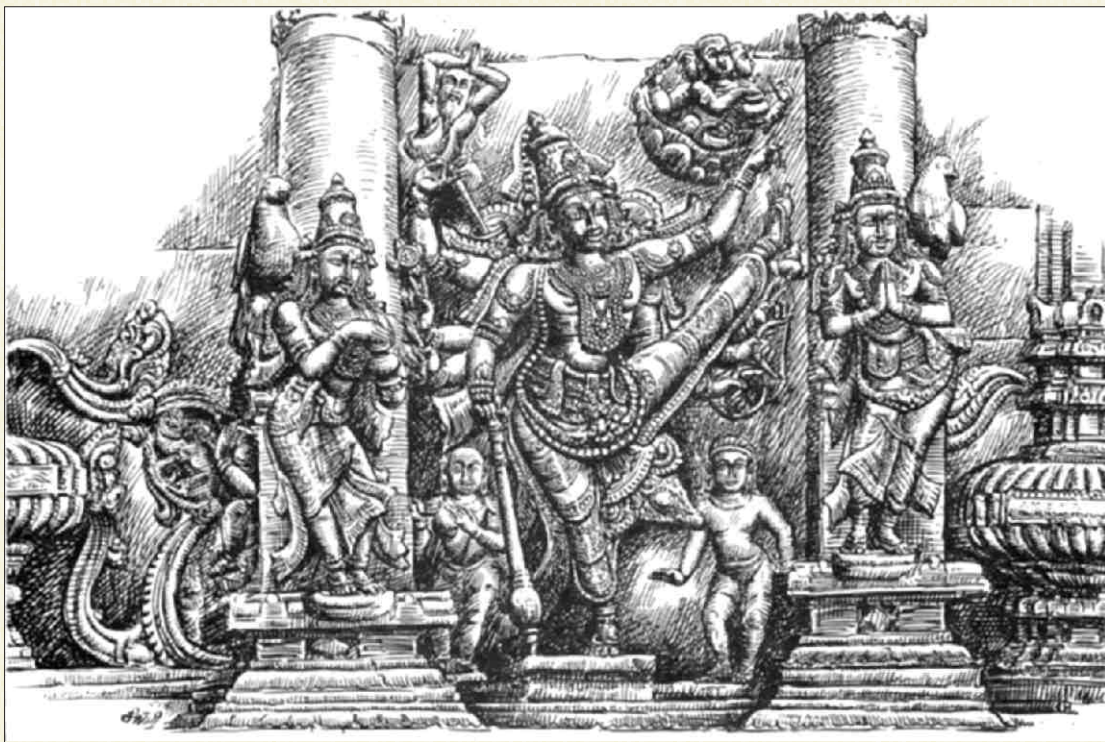
justification for the nominal rate of interest to be brought down as the inflation rate falls, it is also necessary to keep the rate of interest at the level necessary to generate savings and investments that are needed to support rapid economic growth. Any further reduction in the lending rate must be achieved by reducing the spread between the deposits rate and lending rate rather than lowering the bank deposit rate. I am sure that many of you will agree with me. To conclude if there is one major objective that must drive the banks, it should be improved customer service. Service that is both efficient and effective.

EFFICIENT in terms of COST

EFFECTIVE in terms of DELIVERY

I am quite sure that the City Union Bank will reach further heights in the years to come.

THANK YOU

SPEECH DELIVERED BY Dr. RAJA J. CHELLAIAH AT THE CENTENARY CELEBRATIONS HELD AT CHENNAI

Chairman Mr. Narayanan, Dr. Rengarajan, Prof. Swaminathan, Mrs. Rengarajan and friends.

It gives me great pleasure to be here in your midst and participate in the centenary celebrations at Chennai of the City Union Bank, one of the best performing banks, a private bank. Completion of 100 years of life in service was the great occasion and achievement in the life of an institution and is therefore, indeed, a great cause for celebration. I may like to add my own congratulations and good wishes to the City Union Bank for this achievement and I would like to extend, on my behalf and on your behalf congratulations to the Chairman, the Board of Directors and the staff of the bank for all that they have been able to do. From small beginning and from being a bank focussed on local business this bank has grown steadily from a local bank to an inter-district bank and then a national bank; now with 125 branches spread over the breadth of India with presence in all the important business centres.

The progress and growth of the bank, I notice, during the last 20 years or so has been remarkable, not merely in the volume of business and extent of activities but also in staying ahead technologically. This bank has done extremely well unlike many other banks that we have. Now one other thing I would like to specially point out, which is worthy of appreciation, this bank has established a reputation for integrity, transparency and fair dealing. Now, the growth of this bank in the last 20 years or so is in keeping with the growth of the financial sector in Tamilnadu. Tamilnadu has an extremely well developed

and diversified financial structure. In a recent study that we made of this State's financial system we found that Tamilnadu has one of the highest credit deposit ratios in the country among the various States and this is because of good institutions like the City Union Bank. Now, on this occasion, when I speak for about ten minutes, I would not like to spoil the mood by talking about economic policy where criticism may be called for. This is the cause for celebration, so I will talk about things to celebrate; and indeed, today, in India, there are number of things we have cause for celebration. I would like to point out something that is not mentioned often in the media, There has been remarkable transformation of the Indian economy in the last 25 years or so. The growth and improvement have been accelerating and we stand tall today in the open.

I would like to mention FOUR things in particular.

First, a drought is no longer a scary thing. A drought does not create acute distress in terms of shortage of food. It does cause trouble for those whose lands have not received rains. But the country, as a whole, does not suffer either the shortage of food or from inflation. In fact, in 1987 or 88, I remember, we had such a great problem of managing the drought. Now, the recent drought has hardly left a ripple on the inflation rate. So this is the great achievement, although we have to remember that we have not yet achieved full security and must something be done.

The second thing, I would like to mention, which is of great importance to the poor of this country is that the rate of inflation has remained quit moderate. Those of us who

have been accustomed to receiving dearness allowances, compensated by that against inflation, would not realise the hardship of the inflation rate ranging from 10 to 15 % Actually 8.5 % was the average rate, but in some years the rate of inflation had gone up very high. So this is because of moderate price rise which means that we are sort of graduating into a developed country though the rate of inflation here is higher. But this itself is another great achievement and I hope that we would learn to maintain it.

And third, an equally important, is that today, as a nation, we can pave our way. We are no longer dependent on outside sources for aid or assistance. We earn our way through exports and inviting capital on commercial terms. We obtain the capital not as a matter of charity or generosity but on the basis of business principles. This is a fantastic achievement for a country, in which, according to Dr. Bimal Jalan, before 1990s we used to go almost every other year to the banks or foreign or some where else for foreign exchange assistance and this is something I think it as a permanent achievement.

The fourth is remarkably, our manufacturing has become quite competitive in the world in many areas and this is something that we can preserve and enhance in the years to come. And lastly we have become identified as the knowledge based economy. Knowledge based services are getting us export earnings and our people are moving out either physically or through internet to perform services in the rest of the world. This is again a remarkable achievement. In fact, I wanted to tell you that the Chief Economist in the IMF is an Indian, actually he is South Indian. This means that we have been building up our human capital with great falls, many failures undoubtedly. But there has been considerable progress in this, as compared to many other

countries. But now we will achieve this, we should pay attention to longer term imperatives and to the neglected fields.

One of the things, I think Prof. Swaminathan has been reminding about this, that we have to worry about food security and we have to pay more attention to agriculture. During these last 10 years, agriculture has been relatively neglected. Investment in agriculture has fallen. Now we are talking about second green revolution, whether it would be called a green revolution again or something else; certainly we have to consider the longer term prospects of agriculture. Not merely for the sake of securing food security, but also in a wider sense for reducing poverty in the country. Now these are the few thoughts I wanted to share with you. On this great occasion of the success that we achieve we should consider now that more attention to be paid to the poor of this country. They deserve much greater treatment than we have given them. The next 25 years should be the “Years of the poor” of this country and this requires, though the Planning Commission, has recognised belatedly but not sufficiently, that we have to pay attention not merely to agriculture as such but to the lagged region also. 50 % of the poor belongs to 5 backward States and these States have to be specially looked after. There has to be perhaps a change in the planning strategy.

I found that in the last two decades, the coefficient of variation of growth rate has widened and why some States have grown at 7% to 8% other States are still growing at 4 % or 3 % this, of course, can not continue.

So, these two major tasks await us. But on this occasion, I would like to once again compliment and congratulate the City Union Bank for all its achievements during the 100 years.

THANK YOU

